

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně, sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, Česká republika, rozhodl samosoudkyní Mgr. Markétou Lanzovou ve věci
žalobkyně: [Jméno žalobkyně]., IČO [IČO žalobkyně]

sídlem [Adresa žalobkyně]

zastoupená advokátem [Jméno advokáta]

sídlem [Adresa advokáta]

proti

žalované: [Jméno žalované A], narozená [Datum narození žalované A]

bytem [Adresa žalované B]

o zaplacení částky 27.500,- Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání

takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 27.500,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 27.500,- Kč ode dne [datum] do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení v částce 2.552,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně [Jméno advokáta], advokáta se sídlem [adresa], [adresa].

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne [datum] se žalobkyně domáhala proti žalované zaplacení částky 27.500,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ode dne [datum] do zaplacení z titulu nesplaceného úvěru. Uvedla, že na základě smluv ze dne [datum] a [datum] vedla pro žalovanou běžný účet spojený se službou Flexikredit, což žalované umožňovalo čerpat z běžného účtu tzv.

kontokorentní úvěr za podmínky, že bude na běžný účet zasílat příjmy alespoň ve výši 16.500,- Kč, odpovídající padesáti procentům povoleného úvěrového limitu. Před tím, než účastnice sjednaly tzv. kontokorentní úvěr, žalobkyně s kladným výsledkem posoudila úvěruschopnost žalované. Vzhledem k tomu, že žalovaná opakovaně porušovala smluvní podmínky produktu Flexikredit, zrušila žalobkyně výpovědí tuto službu a záporný zůstatek na běžném účtu ve výši 32.500,- Kč dne [datum] převedla na nově otevřený úvěrový účet. Stejného dne také informovala žalovanou o zesplatnění úvěru. Vzhledem k tomu, že žalovaná dosud dluží žalobkyni částku 27.500,- Kč, kterou neuhradila ani na základě předžalobní výzvy, uplatnila žalobkyně svůj nárok na zaplacení soudní cestou.

2. Soud ve věci nejprve vydal elektronický platební rozkaz ze dne [datum] č.j. EPR [č. účtu]-6, jímž žalované uložil, aby žalobkyni zaplatila částku 27.500,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení nebo aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podala odpor. Současně žalovanou poučil o tom, že pokud nárok uplatněný v žalobě neuzná, je povinna ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svou obranu, označit důkazy k prokázání svých tvrzení a předložit listinné důkazy. Takové vyjádření byla žalovaná povinna podat ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k odporu. Dále pak byla žalovaná poučena též o tom, že pokud proti elektronickému platebnímu odporu podá včas odpor a bez vážného důvodu se ve věci samé včas nevyjádří, bude mít soud za to, že nárok uplatněný v žalobě žalovaná uznává, a ve věci samé proto rozhodne rozsudkem pro uznání.

3. Elektronický platební rozkaz byl žalované doručen dne [datum] a dne [datum] proti němu žalovaná podala odpor, v němž pouze uvedla, že s částkou k doplacení nesouhlasí.

4. Podle ustanovení § 114b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2).

5. Dle ustanovení § 114b odst. 2 o.s.ř. k podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu.

6. Ve smyslu ustanovení § 114b odst. 5 o.s.ř., jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

7. Ustanovení § 153a odst. 1 až 4 o.s.ř. pak stanoví, že pokud žalovaný v průběhu soudního řízení uzná nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6). Jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání.

8. Žalované byl v souzené věci doručen do vlastních rukou elektronický platební rozkaz, jehož součástí byla též tzv. kvalifikovaná výzva dle § 114b o.s.ř. a poučení o následcích nevyhovění této výzvě. Úkolem žalované bylo, aby v případě podání odporu proti elektronickému platebnímu rozkazu a nesouhlasu s nárokem, který žalobkyně uplatnila v žalobě, uvedla konkrétní důvody svého nesouhlasu s žalobní argumentací a tyto podložila důkazními návrhy. Žalovaná byla poučena o náležitostech vyjádření i o tom, že pokud se ve věci dostatečně a včas nevyjádří, bude mít soud za to, že nárok uplatněný v žalobě uznává. Žalovaná navzdory poučení, které se jí dostalo, podala ve věci stručný odpor, ve kterém pouze konstatovala, že s uvedenou částkou k doplacení nesouhlasí. Tento stručný odpor žalovaná v soudem stanovené lhůtě (a ani později) nedoplnila o podrobnější vysvětlení, tedy nerozvedla důvody svého nesouhlasu s žalobou, ani neoznačila důkazy a nepředložila listiny na podporu svého stanoviska. Za těchto okolností soudu nezbylo nic jiného, než v souladu s § 153a odst. 3 ve spojení s § 114b odst. 5 o.s.ř. vycházet z toho, že žalovaná nárok uplatněný v žalobě v celém rozsahu uznala, a rozhodnout ve věci rozsudkem o uznání.

9. Soud proto žalobě I. výrokem tohoto rozsudku vyhověl, přičemž vzal tvrzení žalobkyně obsažená v žalobě o skutkových okolnostech věci za nesporná. Soud tedy vycházel z toho, že žalovaná žalobkyni dosud dluží částku ve výši 27.500,- Kč z titulu nesplaceného (kontokorentního) úvěru. Po právní stránce soud věc posoudil podle ustanovení § 2665 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) ve spojení s § 2395 až 2400 o.z., pokud se jednalo o samotný žalobou uplatněný nárok, a dále podle ustanovení § 1970 o.z. a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., pokud se jednalo o příslušenství v podobě zákonného úroku z prodlení. Třídenní lhůtu k plnění soud v I. výroku tohoto rozsudku stanovil v souladu s § 160 odst. 1 části věty před středníkem o.s.ř., přičemž neshledal podmínky pro její prodloužení ani pro uložení peněžitého plnění ve splátkách.

10. O nákladech řízení soud rozhodl ve II. výroku tohoto rozsudku tak, že úspěšné žalobkyni v souladu s § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal právo na jejich náhradu v plné výši. Náklady žalobkyně sestávaly jednak ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.100,- Kč a jednak z odměny advokáta, která byla tvořena částkou 900,- Kč za 3 úkony právní služby po 300,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis podání ve věci samé a kvalifikovaná výzva k plnění) dle § 14b odst. 1 bodu 2. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), a paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300,- Kč za 3 úkony právní služby po 100,- Kč podle § 14b odst. 5 písm. a) advokátního tarifu. K tomu bylo dále nutno připočítat náhradu ve výši 252,- Kč, odpovídající 21 % DPH ze shora uvedených částek (vyjma soudního poplatku), neboť zástupce žalobkyně jakožto advokát osvědčil, že je plátcem této daně. Celkem tak náklady řízení žalobkyně činily 2.552,- Kč. V souladu s § 160 odst. 1 části věty před středníkem o.s.ř. soud stanovil ve II. výroku tohoto rozsudku lhůtu k plnění rovněž v trvání tří dnů. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku pro uznání lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, se sídlem náměstí Kinských 5, 150 75 Praha 5, Česká republika, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně, se sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, Česká republika.

Odvolání však lze podat pouze pro vady spočívající v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přísedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, případně že existují skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. (§ 153a, § 205 odst. 2 písm. a), § 205b o.s.ř.)

Proti výroku o nákladech řízení a o lhůtě k plnění lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Praze, se sídlem náměstí Kinských 5, 150 75 Praha 5, Česká republika, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně, se sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, Česká republika.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Beroun 30. listopadu 2020

Mgr. Markéta Lanzová
samosoudkyně